

[Axel Sørensen.]

det har også været dets opgave at få lovens regler afstemt således, at der opnåedes større ensartethed i alle nordiske søfolks forhold på dette område.

Jeg vil gerne udtale min påskønnelse af det saglige samarbejde, der har fundet sted, det fortjener opmærksomhed. Det er på en vis måde beklageligt, at de to partier, venstre og konservative, ikke har ment at kunne gå ind for lovforslaget som helhed. De har henvist til, at forslaget indfører definitiv kildeskat og afskaffer skattefradragets retten for sømænd. Man må imidlertid erkende, at der i den skala, som nu er udarbejdet af ministeriet, er taget hensyn til den skat, som de pågældende skulle betale til kommune og stat, og det vil nok ad åre, når denne skat er indarbejdet, gøre sig gældende over for disse mennesker. Men man kan ikke gennemføre en absolut definitiv skat af de indkomster, som de pågældende på anden måde har, det være sig ved formue eller besiddelse af fast ejendom i land. Hvad disse mennesker angår, må der foretages en senere opgørelse.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, og jeg anbefaler at stemme imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Niels Andersen: Da mit partis ordfører i denne sag ikke er til stede i tinget i dag, skal jeg på retsforbundets vegne fremsætte nogle betragtninger.

Med hensyn til de af finansministeren stillede ændringsforslag kan jeg henholde mig til udvalgets ordfører og på retsforbundets vegne give tilslutning til dem. Samtidig vil jeg anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der uden for betænkningen er stillet fra kommunistisk side.

Om det problem, der er fremført af mindretallet, skal jeg fremsætte følgende betragtninger. Mindretallet ville have med-

virket til en gennemførelse af kildeskat for søfolk, såfremt denne var udformet med mulighed for efterfølgende regulering på grundlag af sædvanlig selvangivelse. Mindretallet fastslår endvidere, at kildeskat med efterfølgende regulering ikke ville medføre øget beskatning af de søfarende. Det kan i den anledning være berettiget at spørge mindretallet, om en sådan efterfølgende regulering vil betyde mindre skat for de søfarende. Er forholdet det, at en sådan regulering hverken vil betyde større eller mindre skat, hvorfor ønsker man så at opretholde hele den administration, der følger i kølvandet af selvangivelserne? Det er min opfattelse, at man fra mindretallets side ustandselig efterlyser en mindre kompliceret skattelovgivning, således at administrationsudgifterne kan bringes ned. Nu foreligger der et lovforslag, som bl. a. forenkler administrationen af skatteopkrævningen for søfolkenes vedkommende, og så modsætter mindretallet sig med næb og klør en gennemførelse af en sådan forenkling. Man henholder sig til det, der efterhånden er blevet en hellig ko i al skattelovgivning, nemlig skattefradragets retten. Forholdet er jo det, at man fra søfolkenes side selv har ønsket en skattelovgivning, der førte frem til kildeskat, således at man var helt færdig med skattevæsenet den dag, man fik udbetalt sin løn med fradrag af det, som skattevæsenet skulle have. Det ville vist være en meget upopulær foranstaltning blandt søfolkene, om man, efter at kildeskatten var erlagt, forelagde dem en selvangivelse til udfyldelse, og det ville kun tjene til at gøre skatteberegningen mere kompliceret for den enkelte sømand. Den bedste beskyttelse mod overgreb fra skattevæsenet ligger ikke i skattefradragets rettes opretholdelse, når det drejer sig om beskatning af almindelige lønindtægter, men derimod i den præcist udformede angivelse af det kronebeløb, der skal svares i skat af den pågældende indtægt. Man skal nok vide at vurdere, om der er rimelighed i forholdet mellem skat og indtægt, og er det ikke